

Sreda, 16. januar 2013

43. prosi Komisijo, naj zagotovi, da bo energetska politika upoštevala potrebe podeželja, tako da bo celoviteje in bolj usklajeno obravnavala izzive in priložnosti, s katerimi se srečujejo podeželska območja pri uporabi in proizvodnji energije;
44. poudarja, da potencial energetske učinkovitosti ostaja neizkoriščen v gradbenem in prometnem sektorju, v katerem so naložbe v ogrevanje stavb in energetske učinkovite javni prevoz priložnost za povečanje zaposlovanja; meni, da bi bilo treba v zvezi s tem določiti večletne cilje;
45. opozarja na neravnovesje pri trajnostni rabi virov med različnimi državami članicami; poudarja možnost doseganja ekonomij obsega s čezmejnimi sodelovanjem na področju trajnostne rabe virov in energetske učinkovitosti; meni, da bi bilo treba okrepiti ukrepe za podporo učinkoviti rabi virov in recikliranju materialov; poudarja tveganje premestitve emisij ogljika in njen učinek na regionalni razvoj in socialno kohezijo, zato je prepričan, da je treba vzpostaviti ravnovesje med uresničevanjem ciljev na področju podnebnih sprememb in zanesljivo oskrbo evropskih regij z energijo, ki je potrebna za trajnostno in konkurenčno rast;
46. poudarja znatno prednost, ki jo ima uporaba strukturnih skladov in Kohezijskega sklada za izvajanje informacijskih in komunikacijskih omrežij, ki so potrebna za razvoj varnega in zanesljivega pametnega energetskega omrežja EU;

Konkurenčnost, delovna mesta in boj proti energetske revščini

47. poudarja, da bodo naložbe v energetske infrastrukture ter energetske učinkovite gradnje in promet neposredno vodile v ustvarjanje novih delovnih mest;
48. poziva k vseevropski izmenjavi najboljših praks, tako da bo mogoče spremljati učinek politik, sprejetih na področju energije, na energetske revščino;
49. poudarja, da je razdrobljenost energetskega trga EU treba obravnavati z odpravljanjem ovir in ozkih grl v ustreznih zakonodajnih okvirih in pri dostopu do javnih in zasebnih sredstev za razvoj in izvajanje projektov;

o
o o

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Odboru regij.

P7_TA(2013)0018

Izvedljivost uvedbe stabilnostnih obveznic

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2013 o izvedljivosti uvedbe stabilnostnih obveznic (2012/2028(INI))

(2015/C 440/11)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju okrepljenega okvira gospodarskega upravljanja Unije, vključno s šesterčkom (sveženj o gospodarskem upravljanju), dogovorjenimi predlogi Parlamenta za dvojni sveženj o gospodarskem upravljanju in fiskalnim paktom pod okriljem Skupnosti v skladu s členom 16 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji,

Sreda, 16. januar 2013

- ob upoštevanju dveh poročil predsednika Evropskega sveta z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“, objavljenih dne 26. junija 2012 ⁽¹⁾ in dne 12. oktobra 2012 ⁽²⁾;
  - ob upoštevanju zaključkov Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012 o preučitvi možnosti za izboljšanje ekonomske in finančne arhitekture euroobmočja ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju člena 125 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. novembra 2008 o EMU@10: Prvih deset let ekonomske in monetarne unije ter prihodnji izzivi, ⁽⁴⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2011 o finančni, gospodarski in socialni krizi: priporočila za ukrepe in pobude, ki naj bi jih sprožili ⁽⁵⁾,
  - ob upoštevanju Zelene knjige Komisije o izvedljivosti uvedbe stabilnostnih obveznic z dne 23. novembra 2011 (COM (2011)0818),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. februarja 2012 o izvedljivosti uvedbe stabilnostnih obveznic ⁽⁶⁾,
  - ob upoštevanju načrta, priloženega tej resoluciji,
  - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za pravne zadeve (A7-0402/2012),
- A. ker je Parlament od Komisije zahteval, naj predloži poročilo o možnosti uvedbe evropskih obveznic, kar je bil del sporazuma med Parlamentom in Svetom o paketu gospodarskega upravljanja (šesterček);
- B. ker je Zelena knjiga sprožila široko javno posvetovanje v zvezi s konceptom stabilnostnih obveznic; ker Zelena knjiga ocenjuje izvedljivost skupne izdaje državnih obveznic s strani držav članic euroobmočja in razpravlja o potrebnih pogojih;
- C. ker v euroobmočju, pri čemer ne smemo spregledati širše perspektive Unije, vladajo edinstvene razmere, saj imajo sodelujoče države članice sicer isto valuto, nimajo pa ne skupne proračunske politike ne skupnega trga obveznic; ker so iz tega razloga dobrodošli osnutki predlogov v poročilih z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“, ki so ju predstavili predsedniki Evropskega sveta in ki predstavljajo dobro izhodišče za izgradnjo trdne in prave EMU;
- D. ker člen 125 PDEU državam članicam prepoveduje prevzemanje obveznosti drugih držav članic;
- E. ker monetarna politika, ki jo izvaja Evropska centralna banka (ECB), ni rešitev za fiskalne in strukturne težave držav članic in ker je učinkovitost njenih nestandardnih ukrepov omejena;
- F. ker nobena zvezna država (vključno z ZDA in Nemčijo) ne izdaja ekvivalenta euroobveznic, kot predvidevata možnost 1 in 2 Zelene knjige, to pa uvršča euroobveznice na raven popolnoma novega koncepta, ki ga ni mogoče primerjati s preizkušenimi državnimi obveznicami ZDA in nemškimi državnimi obveznicami (Bundesanleihen);
- G. ker imajo države članice zaradi nezaupanja trga do javnega dolga in stanja evropskih bank ter sposobnosti evropskih voditeljev, da bi z odločnimi ukrepi zaščitili in dopolnili enotno valuto, težave z dostopom do financiranja po zmernih obrestnih merah;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/focuson/crisis/documents/131201_en.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/132809.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

⁽⁴⁾ UL C 16 E, 22.1.2010, str. 8.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0331.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0046.

Sreda, 16. januar 2013

- H. ker ta kriza ni razkrila le medsebojne odvisnosti med državami članicami, temveč tudi potrebo po trdnejši fiskalni uniji z učinkovitimi mehanizmi, ki bi lahko popravili nevzdržne fiskalne trende, makroekonomska neravnovesja, stopnje zadolženosti in gornje meje proračunskega salda držav članic;
- I. ker je verodostojna zavezanost konsolidacijskim ukrepom, ki spodbujajo rast, osnovni pogoj za vsako trajno rešitev čezmerne zadolženosti in primanjkljaja v večini držav članic euroobmočja;
- J. ker združevanje državnega dolga euroobmočja ne more samo po sebi ublažiti manjše konkurenčnosti euroobmočja;
- K. ker sta skupna izdaja dolžniških instrumentov s skupno in solidarno odgovornostjo in večje fiskalno povezovanje ter proračunska disciplina in nadzor dve strani istega kovanca;
1. je seznanjen s precejšnjimi prizadevanji za ublažitev in reševanje krize ter spominja na nov okrepljeni okvir za upravljanje evropske monetarne unije, pri katerem gre za najnovejši dogovor, dosežen na področju reševalnih skladov in odločitev ECB; meni pa, da je treba še zmeraj doseči dogovor o trajni rešitvi, s katero bi oblikovali uravnotežen pristop ter v njem združili solidarnost in odgovornost v euroobmočju; opozarja, da so tudi tri države članice zunaj euroobmočja prejele pomoč za premagovanje krize državnega dolga;
2. je še vedno zelo zaskrbljen zaradi zdajšnje krize euroobmočja in grožnje, ki jo ta predstavlja za blaginjo milijonov ljudi, ki se po vsej EU spopadajo z revščino in brezposelnostjo; poudarja, da je treba, če želimo ohraniti integriteto ekonomske in monetarne unije, obenem pa si prizadevati za strukturne reforme in razvoj javnofinančne zmogljivosti euroobmočja, ki bi lahko ublažila državne ekonomske pretrese ali olajšala izvedbo navedenih strukturnih reform, za ohranjanje dostopa do trgov ali znižanje stroškov zadolževanja držav članic poiskati nadomestne načine, ki se ne opirajo zgolj na reševalnih mehanizmih, kot sta ESM in EFSF;
3. pozdravlja sklep Evropskega sveta z dne 30. junija 2012 o preučitvi možnosti za izboljšanje ekonomske in finančne arhitekture euroobmočja, s katero bi hkrati preprečili moralno tveganje ter zagotovili trdne in vzdržne javne finance; meni, da mora dolgoročna vizija, potrebna za močno Unijo, biti zgrajena na večji demokratični legitimnosti, temeljiti mora na metodi Skupnosti in imeti časovno opredeljen načrt;
4. ugotavlja, da so evropski mehanizem za finančno stabilizacijo (EFSM), evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF) in evropski mehanizem za stabilnost (ESM) najpomembnejši požarni zidovi, ki jih je doslej zasnovala EU; meni, da v prihodnje ne bi smeli zanemarjati vloge ESM pri vprašanih solventnosti in namenske vezave; je zadovoljen, da je Svet EU 18. in 19. oktobra 2012 sprejel zavezo, da bo, ko bo vzpostavljen en sam učinkovit nadzorni mehanizem, pri katerem bo sodelovala ECB, mogoče z ESM na podlagi rednega sklepa neposredno dokapitalizirati banke v euroobmočju;
5. poudarja, da so potrebne verodostojna strategija za fiskalno konsolidacijo in strukturne reforme v vseh državah članicah, da se ponovno vzpostavi fiskalna verodostojnost in doseže vzdržno ravnovesje plačilnih bilanc ter zdrave in vzdržne javne finance; zdrave javne finance so potrebne za uvedbo in delovanje sistema skupne izdaje dolžniških instrumentov;
6. pozdravlja predložitev Zelene knjige, s katero se je uresničila dolgoletna zahteva Parlamenta; meni, da bi bila uvedba stabilnostnih obveznic poseg, katerega pomen bi bil primerljiv z uvedbo enotne valute;
7. pozdravlja prizadevanja držav članic za fiskalno konsolidacijo in strukturne reforme ter priznava, da so prizadevanja, ki se zahtevajo od evropskih državljanov, težavna in naporna; poziva države članice, naj še naprej uresničujejo zaveze in sporazume, sklenjene na področju fiskalne konsolidacije, pri tem pa ustrezno upoštevajo makroekonomski kontekst, prav tako pa naj okrepijo prizadevanja za zmanjšanje čezmernih makroekonomskih neravnovesij;
8. je zelo zaskrbljen, da vlagatelji in akterji na finančnih trgih premalo cenijo dosedanja prizadevanja držav članic za reformo in konsolidacijo in še naprej izvajajo špekulativen pritisk na politike, kar je razvidno iz večjih razlik med obrestnimi merami in velike nestanovitnosti

Sreda, 16. januar 2013

9. meni, da bi morali nujno sprejeti ukrepe, s katerimi bi poskusili oblikovati dolgoročnejšo vizijo za euroobmočje, ki bi zagotavljala zdrave javne finance, trajnostno rast, socialno kohezijo in visoko stopnjo zaposlenosti, obenem pa preprečevala moralno tveganje in s premikom v smeri fiskalne unije podpirala konvergenco; z zadovoljstvom ugotavlja, da je poročilo, ki so ga predložili predsedniki Evropskega sveta, Komisije, Euroskupine in Evropske centralne banke, sprožilo razpravo o celoviti, ambiciozni in verodostojni strategiji;
10. prepoznava opozorilne znake na dolžniških trgih in ugotavlja, da so povezani z napetostmi v ustreznih državah članicah;
11. poziva države članice z večjimi dolgovi na poddržavni ravni, naj vzpostavijo mehanizme za izdajo skupnih stabilnostnih obveznic, kar glede na fiskalno disciplino zmanjšuje napetosti, ki so posledica dolga na poddržavni ravni, do stopenj, ki so enake tistim v njihovih državah članicah;
12. pozdravlja dejstvo, da se je euro kot svetovna rezervna valuta povzpел na drugo mesto; poudarja, da je v dolgoročnem strateškem interesu euroobmočja, da enotna valuta prinese vse mogoče koristi, kot sta na primer možnost vzpostavitve skupnega likvidnega in raznolikega trga obveznic ter uveljavitev eura kot svetovne rezervne valute; meni, da to zahteva celovit evropski finančni, gospodarski in proračunski okvir;
13. ugotavlja, da je integrirani proračunski okvir bistven za zagotovitev trdne fiskalne politike, ki zajema usklajevanje, skupno odločanje, okrepljeno uveljavljanje in uravnotežene korake k izdajanju skupnih dolgov, in da trenutno nekateri predlagani sistemi združevanja javnega dolga morda niso združljivi z določbami ustavnega prava v nekaterih državah članicah;
14. poudarja, da je trenutno stanje kratkoročno povzročilo „umik v kakovost“ (iskanje najvarnejših sredstev, celo z zelo nizko donosnostjo), ki za banke in druge finančne institucije pomeni izzive glede financiranja;
15. je zaskrbljen zaradi tega, ker imajo banke v lasti veliko domačih državnih obveznic, kar ustvarja neprimeren povratni učinek, ko se pritisk na državni dolg pretvori v pritisk na banke; opozarja, da je diverzifikacija sredstev in obveznosti orodje, ki zagotavlja stabilnost, in ena od zapostavljenih prednosti, ki jih prinaša notranji trg;
16. poudarja, da morajo biti vsi sedanji in prihodnji instrumenti ali institucije, ki so sensu stricto ali sensu lato del okvira gospodarskega upravljanja Unije, demokratično potrjeni;
17. meni, da bi utegnili obeti skupnih obveznic poslati močan signal finančnim trgom, pomagati pri ohranjanju integritete EMU, podpreti obnovitev gospodarske stabilnosti in zmanjšati negotovost, če bo dosežen napredek pri finančnem in proračunskem povezovanju in nadzoru EU; ponavlja svoje stališče, da je ključno zaporedje ukrepov, k čemur spada zavezujoč načrt, podoben mastrichtskemu merilom za uvedbo enotne valute; zahteva dodatno pojasnilo predloga Komisije, da bi za izdajo skupnih obveznic veljali določeni pogoji, npr. glede upoštevanja pakta za stabilnost in rast;
18. priporoča, naj Komisija opredeli izstopna in vstopna merila na podlagi stroge fiskalne konsolidacije in proračunske discipline, obenem pa naj upošteva sedanjo krizo in fiskalne prilagoditve, za katere si prizadevajo v številnih državah euroobmočja;
19. je seznanjen s pozitivnimi in negativnimi gibanji v euroobmočju od leta 1999 in poudarja, da je konvergenca obrestnih mer za državni dolg ustvarila spodbude za nastanek nevzdržne ravni zadolženosti; ugotavlja, da so bili v javni in politični razpravi predlagani razni možni načini delne izdaje skupnih dolžniških vrednostnih papirjev, kot je omejeno ali pogojeno združevanje določenih kratkoročnih instrumentov financiranja (kratkoročne obveznice (eurobills)) ali postopen prenos na Evropski sklad za odkup dolga;
20. poudarja, da bi moral vsak korak k skupni izdaji obveznic v celoti upoštevati vidik enotnega trga, ki zagotavlja, da se med sodelujočimi in nesodelujočimi državami članicami ne pojavijo nepotrebne ovire ali neravnovesja;

Sreda, 16. januar 2013

21. opozarja, da mora vsaka država članica celo v okviru sistema skupne izdaje obveznic v celoti odplačati svoj dolg; opozarja, da skupna izdaja obveznic ni jamstvo, da država članica ne bo postala nesposobna odplačevati obveznosti iz svojega dolga;
22. meni, da bi bilo treba obravnavati samo skupno izdane obveznice, ki imetnikom teh obveznic jamčijo strog prednostni status, da bi tako zaščitili davkoplačevalce EU;
23. priznava, da sta nezadostna konkurenčnost in neizpolnjevanje strukturnih reform z vidika realnega gospodarstva ključna dejavnika za čedalje slabše gospodarske razmere v državi;
24. ugotavlja, da večina predlogov za euroobveznice vključuje načine, kako omejiti dostop do obveznic za države članice, katerih proračunska stanja uidejo izpod nadzora; zato zahteva, da se ohranijo mehanizmi, ki lahko pomagajo tistim državam članicam, ki imajo težave v obliki likvidnostne krize (v nasprotju s krizo solventnosti) in ki so izključene iz skupne izdaje obveznic; meni, da bi morali ESM iz tega razloga ohraniti; verjame, da bi morala za ESM veljati metoda Skupnosti;
25. poziva Komisijo, naj podrobneje opredeli merila dodeljevanja posojil državam članicam, saj je v Zeleni knjigi zapisano le, da bo to narejeno „skladno z njihovimi potrebami“; vztraja pri tem, da bi morala biti zmožnost servisiranja dolga eno od glavnih meril dodeljevanja;
26. poudarja, da je v Zeleni knjigi Komisije zapisano, da bi utegnila biti zgornja meja 60 % BDP v predlogih o modrih obveznicah previsoka, da bi lahko jamčila za stabilnost sistema, in zahteva dodatno pojasnilo v zvezi s to mejo;
27. meni, da je nujno treba oblikovati načrt, s katerim bi kratkoročno poiskali izhod iz zdajšnje krize, dolgoročno pa z dopolnitvijo, okrepitvijo in poglobitvijo ekonomske in monetarne unije dosegli premik k fiskalni uniji;
28. poziva Komisijo, naj Parlamentu in Svetu čim prej predloži poročilo, ki preučuje uresničljivost in, če je to ustrezno, vsebuje predloge za načrt, usmerjen k skupni izdaji javnih dolžniških instrumentov z upoštevanjem finančnih, proračunskih in pravnih vidikov; meni, da bi morala Komisija v zvezi s tem in vzporedno z vmesnim Van Rompuyevim poročilom z dne 12. oktobra 2012 biti posebej pozorna na možnost ustanovitve sklada za odkup dolga, ki kombinira začasno skupno izdajo dolžniških instrumentov in stroga pravila o fiskalni prilagoditvi med tistimi državami, katerih zadolženost presega 60 % BDP, pri čemer se sodelujoče države obvežejo, da bodo najpozneje v 25 letih odplačale svoj dolg, kar je dlje, kot je določeno v revidiranem paktu za stabilnost in rast, ki pa v praksi prav tako zahteva zadostno gospodarsko rast in zelo strogo finančno disciplino;
29. poziva države članice, naj nemudoma razmislijo o izdaji skupnega kratkoročnega dolga v obliki kratkoročnih obveznic (eurobills), kot je navedeno v Van Rompuyevem poročilu z dne 12. oktobra 2012, da zaščitijo države članice z načeloma vzdržnimi fiskalnimi politikami pred obdobji nelikvidnosti, pa tudi pred povratno zanko med državno in bančno krizo ter negativnimi zunanjimi učinki zaradi panike, ki povzročajo velika izkrivljanja trga in ustvarjajo posredne subvencije za države članice, ki se soočajo z nenavadno nizkimi obrestnimi merami za svoje državne obveznice;
30. poziva države članice, naj preučijo izvedljivost prehoda na sistem evropskih varnih obveznic ali izvedljivost drugih predlogov, temelječih na konceptu košarice obveznic;
31. meni, da bi kratkoročne obveznice (eurobills), ki bi lahko bile časovno in količinsko omejene, zagotovile čas in stabilnost, da bi se lahko izkazali drugi ukrepi, kot sta pakt za stabilnost in rast ter dvojni sveženj o gospodarskem upravljanju, in da bi vzpostavili dodatne dolgoročnejsše ukrepe za celovitost euroobmočja v prihodnosti;
32. poziva Komisijo, naj se zavzame za razjasnitev pravnih omejitev skupne izdaje obveznic, predvsem člena 125 PDEU in njegovega vpliva na tri možne načine izdaj, ki so skupna odgovornost, individualna odgovornost in solidarna odgovornost; poziva Komisijo, naj analizira možnosti uporabe člena 352(1) PDEU ali katere koli druge pravne podlage za

Sreda, 16. januar 2013

izvedbo delne skupne izdaje dolga brez potrebe po spremembi Pogodbe, vključno z okvirom nadzora in poročanja na podlagi členov 121 in 136 PDEU, katerega cilj je četrletno spremljanje napredka držav članic euroobmočja in euroobmočja kot celote v smeri močnejše in prave ekonomske in monetarne unije ter usklajevanje izdaje državnih dolžniških instrumentov, ki ne spadajo v noben okvir združevanja;

33. pozdravlja načela sklepa, ki so ga sprejeli na vrhu Euroskupine dne 29. junija 2012 za zagotavljanje stabilnosti evra, „zlasti s prilagodljivo in učinkovito uporabo sedanjih ukrepov evropskega instrumenta za finančno stabilnost in evropskega mehanizma za stabilnost, da bi tako stabilizirali trge za države članice, ki spoštujejo njim namenjena priporočila ter druge zaveze, vključno s časovnimi razporedi, v okviru evropskega semestra, pakta za stabilnost in rast ter postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem“; potrjuje, da bodo pogoji določeni v memorandumu o soglasju in da bo ECB „pri izvajanju operacij trga učinkovito in uspešno opravljala vlogo posrednika za evropski instrument za finančno stabilnost in evropski mehanizem za stabilnost“;

34. meni, da je treba vzporedno s tem nujno dokapitalizirati evropski bančni sektor in dopolniti enotni trg za finančne storitve v EU; pozdravlja predlog Komisije o vzpostavitvi enotnega evropskega nadzornega mehanizma za bančne ustanove ter enega samega evropskega režima za okrepanje in reševanje, ki bi začel v najboljšem primeru delovati istočasno kot enotni nadzorni mehanizem; prav tako zahteva, da: se v prihodnje banke, ki zabredejo v težave, lahko financirajo neposredno iz ESM, potem ko bo začel delovati enotni nadzorni mehanizem; poudarja, da bi moral enotni nadzorni mehanizem odgovarjati Parlamentu in Svetu za ukrepe in odločitve, sprejete na področju evropskega nadzora, in poročati pristojnemu odboru Parlamenta;

35. ponovno potrjuje, da je treba izvajati instrumente za obvladovanje kriz, in potrjuje, da je nezadostna ureditev finančnega sektorja pomemben dejavnik težkega proračunskega stanja številnih držav članic v euroobmočju;

36. meni, da skupna izdaja dolga v okviru ločene odgovornosti, kar je podobno obveznicam EFSE, morda ne bo dovolj privlačna za vlagatelje, če nekatere države članice, ki sodelujejo v sistemu, še vedno nimajo vzdržnih financ;

37. ugotavlja, da bo morda treba izbrati enega od treh scenarijev: prvič, enotno obrestno mero za vse sodelujoče države članice, kar pomeni prenos premoženja med državami; drugič, diferencirano obrestno mero; in tretjič, enotno obrestno mero, povezano s sistemom nadomestil, kot jo je predstavila Komisija, pri čemer države članice z nižjo bonitetno oceno plačajo finančno nadomestilo tistim z boljšo bonitetno oceno;

38. poziva Komisijo, naj izpopolni svojo možnost vzpostavitve sistema diferenciacije obrestnih mer med državami članicami z različnimi bonitetnimi ocenami, predvsem da razjasni, kako in kdo postavi te ocene, potem ko uvedba skupnih obveznic nevtralizira tržne mehanizme;

39. se strinja s stališčem Komisije v Zeleni knjigi, da stabilnost sistema euroobveznic ne more sloneti izključno na ramenih manjšega števila držav članic z vzdržnimi financami in da takšen sistem zahteva okrepljeno fiskalno unijo ter večjo proračunsko disciplino in nadzor, da se prepreči moralno tveganje;

40. meni, da bi bilo treba, če bi bil sistem združevanja dolga možen in dobro vključen v okvir za stabilnost, v načrtu za dejansko ekonomsko in monetarno unijo predvideti spremembo Pogodbe, kar bi lahko pripeljalo do izdaje obveznic s solidarno odgovornostjo;

41. meni, da bi sistem delne nadomestitve nacionalne izdaje (kot so modre/rdeče obveznice) po eni strani lahko znižal stroške najemanja posojil za tiste države članice, ki imajo zdrave in vzdržne javne finance, po drugi strani pa spodbudil tiste, ki so čezmerno zadolžene, da bi svoj dolg zmanjšale, saj bi bilo tveganje, povezano z rdečimi obveznicami, večje, obrestne mere pa bi se zvišale;

Sreda, 16. januar 2013

42. poziva Komisijo, naj, kjer je primerno, v sodelovanju z ECB in EBA ter ob posvetovanju s Svetom in Evropskim parlamentom skrbno oceni vse tehnične podrobnosti, povezane z vsakim sistemom, kot so: jamstva, tranširanje in strukture združevanja, možnosti zavarovanj, ravnovesje med fiskalno disciplino, ki jo zahtevajo predpisi in trg, dodatni zaščitni ukrepi (predvsem z vidika sodelovanja v katerem koli sistemu), prestrukturiranje, izdaja, povezave z obstoječimi mehanizmi za stabilnost, nabor vlagateljev, regulativne zahteve (npr. kapitalska ustreznost), postopno kritje dolga, dospelost; poziva Komisijo, naj razmisli o legitimni in ustrezni obliki upravljanja in odgovornosti;

43. poudarja, da je treba po začetku izvajanja kratkoročnih ukrepov za izhod iz krize naslednje korake, torej prve korake zavezujočega načrta, sprejeti v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, pri čemer ima raven, na kateri je sprejeta odločitev, popolno demokratično odgovornost; spominja Komisijo, da bi lahko pri pripravi predlogov ustanovila začasen organ, ki bi ga sestavljali poslanci Evropskega parlamenta ter predstavniki držav članic in ECB; opozarja, da bo v celoti izkoristil pooblastila in pravico do pobude, vključno s pravico do sprožitve spremembe Pogodbe; meni, da bi ta organ moral preučiti tudi možnost izdaje pravil zveznih obveznic v povezavi z okrepljenim evropskim proračunom;

44. poudarja, da bi morala Komisija preučiti izvedljivost vseh možnosti, predstavljenih v Prilogi k tej resoluciji (v fazi 1 in fazi 2), saj ni nujno, da se med seboj izključujejo, pač pa so v določenih okoliščinah lahko kumulativne;

45. se zaveda, da je čedalje več predlogov za združevanje dolga, zlasti iz akademskega sveta; ugotavlja, da se ti predlogi močno razlikujejo;

46. se pridružuje pomislekom Komisije v zvezi z računovodskimi vprašanji, povezanimi z obravnavo stabilnostnih obveznic v skladu z nacionalno zakonodajo; poziva Komisijo, naj natančno oceni učinek različnih struktur jamstev za stabilnostne obveznice na razmerje med državnim dolgom in BDP;

47. je seznanjen z moralnim tveganjem, ki ga Komisija omenja v Zeleni knjigi, vendar se mu zdi potrebna temeljita analiza tega tveganja, da bi lahko sprejeli pravilne sklepe v zvezi s tem in po potrebi našli ustrezne rešitve;

48. meni, da je mogoče moralno tveganje odpraviti z dobro opredelitvijo jamstev in mehanizmov za spodbujanje finančne discipline;

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter Evropski centralni banki.

PRILOGA

Načrt

V nadaljevanju je navedena mogoča pot, sestavljena iz vrste korakov, ki pa niso nujno zaporedni, kumulativni ali vzajemno izključujoči.

1. korak – takojšnji ukrepi za izhod iz krize

1. Ustanovitev začasnega Evropskega sklada za odkup dolga za zmanjšanje zadolženosti do vzdržnih ravni po dostopnih obrestnih merah

Komisija predlaga takojšnjo ustanovitev začasnega Evropskega sklada za odkup dolga po naslednjih načelih:

— zneski dolga, ki presegajo maastrichtsko referenčno vrednost 60 % BDP, se prenesejo v skupni sklad na podlagi solidarne odgovornosti s petletno uvajalno fazo; takšen prenos bi moral potekati v fazah in se začeti s prenosom samo 10 % dolga, ki presega maastrichtski prag 60 % BDP; naknadni prenosi bi se morali izvajati postopoma;

Sreda, 16. januar 2013

- udeležba se omeji na države članice, ki nimajo polnega programa prilagajanja; zagotovljeno je uvajanje držav članic, ki so uspešno zaključile program prilagajanja; vstop v sodelovanje za države članice, v katerih se izvaja program prilagajanja, se ustrezno oceni;
- države članice se obvežejo, da najpozneje v 25 letih samostojno odkupijo preneseni dolg;
- veljajo strogi pogoji, na primer v obliki (i) deponiranih zavarovanj; (ii) zavezanosti načrtom fiskalne konsolidacije in strukturnim reformam;
- uvedejo se numerična fiskalna pravila okrepljenega okvira EMU, da bi omejili zadolženost, ki ostaja v izključni odgovornosti sodelujočih držav članic, na največ 60 % BDP;
- okrepi se usklajevanje z uvedbo novega okvira gospodarskega upravljanja skupaj z okrepljeno strategijo EU 2020 in zavezujočim programom strukturnih reform, ki je pod nadzorom Komisije;
- zagotovijo se pregledni in predvidljivi postopki izstopa za države članice. Spodbujati bi jih morali, da ostanejo, zato bi izstop moral biti drag; uvajalna faza bi se morala v primeru neizpolnjevanja obveznosti nemudoma prekiniti in neizpolnjevanje obveznosti v katerem koli trenutku bi moralo povzročiti izgubo zavarovanja, vloženega v sklad;

2. Uvedba kratkoročnih obveznic (eurobills) za zaščito držav članic pred obdobji nelikvidnosti

Komisija predlaga takojšno vzpostavitev sistema za izdajo skupnega kratkoročnega dolga na podlagi naslednjih načel:

- ustanovi se agencija ali se izkoristi že obstoječ organ za izdajo kratkoročnih obveznic (eurobills) s sodelovanjem vseh držav članic euroobmočja, ki nimajo popolnih programov prilagajanja; zagotovi se uvajanje držav članic, ki so uspešno zaključile program prilagajanja;
- tiste države članice, ki ne izpolnjujejo pravil, določenih v paktu za stabilnost in rast, lahko doleti plačilo kazenske obrestne mere;
- najdaljša dospelost kratkoročnih obveznic (največ 10 % BDP), kar omogoča stalno spremljanje in zaradi kratkoročne dospelosti pogosto obnavljanje jamstev;
- kratkoročne obveznice nadomestijo vse kratkoročne dolgove, ki jih morajo izdati države članice, zato so te še naprej izključno odgovorne za izdajo lastnega dolga z daljšo dospelostjo, kar bi bilo treba spremljati in omejiti glede na potrebe vsake države, fiskalno stanje in delež dolga;
- sprejmejo se ukrepi za usklajeno izdajo državnih dolžniških instrumentov, ki niso zajeti v noben okvir združevanja;
- zagotovi se udeležba nacionalnih parlamentov, kakor predvidevajo ustavni predpisi zadevne države članice;

Komisija bi morala upoštevati zaključke iz končnega Van Rompuyevega poročila o dejanski ekonomski in monetarni uniji.

2. korak – delna skupna izdaja – uvedba modrih obveznic: letna zadolženost $\leq 60\%$ BDP v skupni izdaji brez spremembe Pogodbe

Komisija preuči možnost predlogov o vzpostavitvi sistema za dodelitev dolga, nižjega od 60 % BDP, v skupni izdaji, ki je zavarovan z nacionalnimi omejitvami zadolževanja ali drugimi ustreznimi mehanizmi za preprečevanje moralnega tveganja, in poroča o svojih zaključkih Evropskemu parlamentu, pri tem pa upošteva naslednja načela:

- udeležba se omeji na države članice, ki izpolnjujejo pakt za stabilnost in rast ter fiskalni pakt pod okriljem Skupnosti v skladu s členom 16 PSUU in ki niso v polnem programu prilagajanja;

Sreda, 16. januar 2013

- znesek dolga, za katerega se prizna solidarna odgovornost, se strogo omeji na en del ali na manj kot 60 % BDP, tako da se sodelujočim državam članicam prepove izdajanje prednostnega dolga zunaj skupne izdaje;
- končno odločitev o dodelitvi modrih obveznic in ustreznih jamstev zanje bodo morali sprejeti nacionalni parlamenti vseh sodelujočih držav;
- od sodelujočih držav članic se zahtevajo deponirana zavarovanja;
- oblikuje se mehanizem dodelitve ob upoštevanju fiskalne discipline, ekonomskih ciklov in pribitkov v preteklosti ter na podlagi potreb po zadolževanju;

3. korak – polna skupna izdaja državnega dolga, ki zahteva spremembo Pogodbe

Komisija na podlagi dela odbora in po pripravi vseh morebitnih sprememb pravnega okvira EU ter po potrebi spremembe Pogodbe, pri čemer se upošteva tudi sprememba ustave v državah članicah, če je potrebna, predloži predloge za vzpostavitev sistema za skupno izdajo obveznic na podlagi naslednjih načel:

- udeležba se omeji na države članice, ki izpolnjujejo pogoje, določene v fazi 2;
- ustanovi se evropska agencija za upravljanje dolga za izdajo obveznic;
- ustanovijo se ustrezne, demokratično zakonite institucije, ki bi bile poleg drugih zadolžene za nadzor nad nacionalnimi fiskalnimi politikami in njihovim usklajevanjem ter za agendo konkurenčnosti in tudi za zunanje zastopanje euroobmočja v mednarodnih finančnih institucijah;

4. korak – skupna izdaja dejanskega evropskega dolga v povezavi z okrepljenim evropskim proračunom, ki zahteva spremembo Pogodbe

Potem ko Komisija pripravi vse morebitne spremembe pravnega okvira EU in, če je to ustrezno, pravnega okvira euroobmočja, predstavi predloge za morebitno izdajo obveznic za financiranje naložb EU v javne dobrine EU (npr. infrastrukturo, razvoj in raziskave ipd.), s čimer olajša prilagajanje na državne pretrese, saj do določene mere zagotavlja blaženje na osrednji ravni, s tem pa omogoča izvajanje strukturnih reform, ki povečujejo konkurenčnost in morebitno rast v zvezi s celovitim gospodarskim političnim okvirom.